

TIEN VARRELTA.

Presidentin matkat. Skandinaviasta Annie Besant matkusti suoraan Italiaan, jossa hän kävi seuraavissa kaupungeissa: Milano, Torino, Firenze, Roma ja Genova. Pieni italialainen kiertomatka oli kaikin puolin onnistunut ja muutamassa päivässä Annie Besant kuten tavallisesti ehti ja jaksoi tehdä suunnattoman paljon työtä. Julkisia luentoja pidettiin, yksityisiä kokouksia jäseniä varten, ja joka päivä Mrs. Besant otti vastaan vieraita, joita varta vasten tuli aina Ranskasta ja Espanjasta saakka. Ohimennen mainittakoon, että hän Genovassa vieraili herra ja rouva Wm. H. Kirbyn luona heidän huvilassaan Corniglianossa. Mr. Kirby on äskettäin kääntänyt Kalevalan englanninkielelle.

Marraskuun 6 p:nä Mrs. Besant yhdessä Mrs. Russakin ja Miss Rendan kanssa purjehtivat Italiaan ja saapuivat Ceyloniin saman kuukauden 23 p:nä. Täällä matkustavat viipyivät 29 p:ään. Mrs. Besant piti luentoja buddhalaisissa tempeleissä ja kouluissa sekä Colombossa että Gallessa ja Kandyssa. Ceylonin buddhalaiset ovat Teosofisen Seuran vanhoja ystäviä, sillä eversti Olcott oli heidän hyväntekijänsä ja heidän uskontonsa uudistaja. Monet sadat Olcottin aloitteesta perustetut koulut toimivat, kuten tunnettu, T. S:n valvonnan alaisina, ja Mrs. Besant on nyt T. S:n presidenttinä eversti-vainajan perillinen buddhalaisten suosiossa ja rakkaudessa, mikä kyllä selvästi kaikkialla tuli näkyviin.

Suurenmoinen ja juhlallinen vastaanotto oli valmistettu uudelle presidentille hänen saapuessaan Adyariin Teosofisen Seuran pääkortteriin joulukuun 1 p:nä. Joukko T. S:n huomattavimpia jäseniä ja ystäviä, etunenässä Seuran nykyinen varapresidentti, Sir. S. Subramania Iyer, oli vastassa Egmores-aseamalla ja tervehti intialaiseen tapaan kukilla ja köynnöksillä rakasta matkustajaa ja hänen seuralaisiaan. Koko joukkue saattoi sitten matkustavaisia „kotiin“. Mrs. Besant, Mrs. Russak ja Miss Renda ajoivat varapresidentin seurassa etumaisessa motorivaunussa. Rautatieasemalta Seuran talolle ajettiin kymmenen aistikkaasti koristetun kunniaportin läpi, joissa kultaisissa kirjaimissa seuraavat tervehdykset loistivat: 1. Tervetuloa, Teosofisen Seuran Presidentti. 2. Sydämelliset tervehdykset Mrs. Annie Besantille. 3. Terve Totuuden Puolustaja. 4. Siunattu olkoon kaikkien uskontojen ystävä. 5. Kauan eläköön Presidenttimme terveenä ja tarmokkaana. 6. Menestyös Sanâtana Dharman julistaja. 7. Rauha olkoon Yleisen Veljeyden Saarnaajalle. 8. Terve tuloa kotiin, Eversti H. S. Olcottin ystävä. 9. Terve H. P. Blavatskyn opetuslapsi. 10. Siunattu olkoon Mestarein Lähettiläs.

Iltapäivällä oli suuri juhlallinen vastaanottokokous Adyarin kokoussalissa, jonka loputtua Annie Besant pyysi yleisön saapumaan seuraavana lauantaiamuna k:lo 7,30 eversti Olcott'n kuvapatsaan paljastusjuhlaan.

Luonnon kosto. Uudenaikainen tiede on tahtonut päästä luonnon herraksi väkivaltaisain koneellisin keinoin ottamatta lainkaan laskuihinsa ihmisen siveellistä vaistoa ja sisäistä totuuden näkemystä. Viviseksioni on kyllä raakamaista, mutta suuren hyötynsä takia muka välttämätöntä. Nyt oli, niinkuin tunnettu, viviseksionin ensimmäinen suuri saavutus Pasteurin seerumi vesikauhua vastaan. Tämän seerumin ihmeellinen vaikutus tuli pian uskonkappaleeksi lääkärien kesken ja Suomestakin viedään aina, milloin joku epäillänsä vesikauhun tartuttamaksi, tämä kiireimmän kaupalla Pietarin Pasteur-laitokseen hoidettavaksi.

Nyt tuntuu kuitenkin kuin 20-vuotisen kokemuksen jälkeen äkkiä tultaisiinkin huomaamaan, että tämä mainio parannuskeino – myrkytettyjen eläinten nesteiden ruiskuttaminen ihmiseen – onkin ollut suuri erhetys, joka on tuottanut yhtä paljon vahinkoa ihmiskunnalle kuin hyötyä. „N. S. Medlemsbladet“ (1907 siv. 41) sisältää selonteon eräästä lentokirjasta „Buisson contra Pasteur“, jossa tehdään hyvin merkittäviä paljastuksia tästä asiasta. Siinä esitetään suuri joukko lääketieteellisten auktoritetien lausuntoja Pasteurin metoodin johdosta ja 2209 surullista tosiasiaa tämän parannustavan historiasta. Näistä käy ilmi seuraavaa:

1) Vesikauhu on tosin „tarttuvainen“ niinkuin niin monet muutkin taudit s. o. vesikauhaisen eläimen purema voi saada taudin puhkeamaan ilmi, *mutta* noin 95 % „tartutetuista“ pysyy terveenä ja ainoastaan keskimäärin viisi sadasta sairastuu.

2) Kun nyt Pasteurin menettelytapa käskää „rokottaman“ kaikkia tartutetuiksi epäiltyjä „mahdollisuuksien varalta“, istuttaa se sairausaineita moneen viattomaan eikä kuitenkaan kykene pelastamaan sen useampia todellisesti sairastuneita.

3) Pelko ei missään taudissa merkitse niin paljon kuin vesikauhussa. „On tunnettu tosiasia, että paitsi *todellista* vesikauhua on olemassa *hermollinen, luuloteltu* vesikauhu, joka ilmenee aivan samoilla oireilla ja myöskin voi suorastaan tuottaa kuoleman.“ Mutta nyt ei ole ymmärretty panna mielentilan hoitoon kaikkein suurinta huomiota vaan päinvastoin liiallisella pelotuksella lisätty taudin levenemistä.

Kuulkaamme lopuksi mitä sanoo tohtori Peter, Pariisin lääketieteellisen tiedekunnan patologian professori eräässä kirjeessä: „Minä olen täydellisesti yhtä mieltä teidän kanssanne siitä, että Pasteurin niin kutsuttu turvakeino koirakauhua vastaan perustuu erehdykseen ja samalla on sangen vaarallinen. Tältä menettelyltä puuttuu kokonaan tieteellinen perusta ja se taistelee turhaan tosiasioita vastaan, jotka sen tuomitsevat. Kuolevaisuus vesikauhuun on lisääntynyt, sittekin Pasteur alotti työnsä, eikä ainoastaan kuolemantapausten luku ole kasvanut vaan viimeisten kokemusten johdosta on esiintynyt hervottoman vesikauhun tapauksia. *Pasteur hankkii ihmisille vesikauhua.*“

Samassa lentokirjassa osotetaan, että paras ja tepsivä keino tätä tautia vastaan on yksinkertaisesti – hikoilu höyrykylvyssä.

Järkyttävä tapaturmakuolema kohtasi Sopu ja Veikko Palomaan 1 vuoden 9 kuukauden ja 12 päivän ikäistä Aine-nimistä tyttölästä Peräseinäjoella jouluk. 29 p. 1907. Kun lapsen äiti edellisenä päivänä k:lo ½ 4 i. p. siivosi tupaa ja muut lapset olivat sisällä, tahtoi pienokainen päästä takan ääreen lämmittelemään, kiiveten tuolille istumaan. Pienen sisarensa kanssa telmiessään menetti lapsi tasapainonsa ja kaatui lattiaan. Kaatuessaan tarttui hän takan reunalla olevaan pataan, jossa oli kuumaa vettä. Pata putosi lattiaan. Sen kuuma sisällys huuhteli pienokaisen. Nuolennopeudella riensi äiti apuun, sieppasi lapsen eteiseen ja riehtasi vaatteet yltä. Sydäntä särkevä näky kohtasi äitiparkaa. Osa nahkaa irtautui ruumiista paidan mukana. Parhaasta tarjona olevasta hoidosta huolimatta kuoli pienokainen kovia tuskia kärsittyään seuraavana päivänä k:lo 12.

Sanoin ei voi kuvailla sitä surua, jota perheessä tämän tapaturmakuoleman johdosta vallitsi. Mutta kun vanhemmat uskovat luonnon horjumattomaan oikeuteen, näkevät he tässä kuolemassa karman lain täytäntöön menemisen. Perheestä ei ennen ole ainoatakaan lasta kuollut eikä lapsille edes sanottavaa tapaturmaa tullut. Lukemattomat kerrat on kuumaa vettä sisältävä pata ennenkin ollut pienellä takalla ja Aine-tyttönen on häärännyt takan ääressä. Mutta tänä silmänräpäyksenä oli tullut hetki, jona lain rangastus kohtasi pienokaista. Tämä oli tietysti edellisten elämänsä aikana tehnyt „pahaa“, josta nyt sai fyysillisen kuoleman palkakseen.

Onnettomuuspäivän aamupuolella tunsivat vanhemmat kummallista painostusta, kun pienokaista lähenei se astraalinen pyörremysky, joka tuhosi hänen ruumiinsa.

(V. P.)

(Tietäjä 1908 Tammikuu N:o 1, ss. 30-32)